

Motion till riksdagen

1987/88:Kr22

av Alf Svensson (c)

med anledning av prop. 1987/88:141 om ändring
i lotterilagen (1982:1011), m. m.

Folkrörelserna har haft och har en unik betydelse för den demokratiska samhällsutvecklingen i vårt land. De bidrar till ett rikare socialt liv och meningsfulla aktiviteter. Folkrörelserna spelar också en mycket viktig roll för att kanalisera engagemang och skapa en gemenskapskänsla inom en förening, en stadsdel en ort eller ett land. Många unga människor har inom folkrörelserna fostrats till ansvarskännande, solidariska medborgare och ett gott kamratskap. Allt detta är väl känt och torde vara en beskrivning som i stort sett alla beslutsfattare delar.

Folkrörelserna arbetar i dag i mycket hård konkurrens med ett alltmer kommersialiserat utbud av fritidsaktiviteter. I detta läge måste föreningarna tillförsäkras rimliga resurser för sin verksamhet. Samhället litar i stor utsträckning på att folkrörelserna i framtiden skall kunna bidra till samhällsutvecklingen på samma sätt som tidigare, trots att deras ekonomi relativt har försämrats.

Folkrörelserna ägnar i allt större utsträckning tid och kraft åt att finansiera sig själva genom bingohallar, lotterier, marknader etc. Detta tar självfallet tid och kraft från folkrörelsernas egentliga uppgifter. Också dessa aktiviteter för att finansiera den egentliga verksamheten har emellertid kraftigt försämrats.

Under senare år har staten, inte minst genom de under år 1986 introducerade s. k. trisslotterna, tagit en allt större del av spelmarknaden. Folkrörelsernas andel av den totala spelmarknaden utgör i dag ungefär en sjättedel. År 1975 svarade folkrörelserna för en tredjedel av spelmarknaden och staten för resterande del. Den tidigare uppdelningen mellan staten och folkrörelserna som innebar att folkrörelserna ensamma fick svara för de s. k. kvicklotterierna har satts ur spel i och med införandet av trisslotteriet.

Från kds sida ser vi det som angeläget att den snedvridning som skett på spelmarknaden rättas till. Detta bör ske genom att folkrörelserna tillförsäkras en betydligt större del av marknaden och att staten på motsvarande sätt minskar sitt inflytande.

I propositionen redovisas en rad positiva förslag t. ex. när det gäller skattefria vinster i föreningslotterier upp till 500 kr., förenklade regler för tillståndsgivning och förslaget om att beskattningsbara penningvinster för bingo spel upp till ett halvt basbelopp skall tillåtas.

På flera områden borde dock propositionen ha kunnat gå längre. Det gäller bl. a. möjligheten att använda penningvinster i läns- och rikslotterier. Detta har regeringen avstått från att föreslå trots att en massiv majoritet av

remissinstanserna förordat detta. Kds kan inte se några som helst skäl till att denna vinstform skall vara enbart förbehållen de statliga spelbolagen och förordar således att penningvinster i dessa lotterier skall tillåtas utan någon övre begränsning.

Kds delar heller inte regeringens syn på och förslag när det gäller tillsynen och registreringsprövningen. Enligt propositionen skall detta överföras till den kommunala nämnd som kommunen bestämmer. Kds förordar, i likhet med den för propositionen utförda utredningen, att prövningen skall utföras av länsstyrelsen. Där finns redan i dag den kompetens som krävs för denna prövning.

Mot. 1987/88

Kr 22

Hemställan

Mot bakgrund av ovanstående hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som ovan anförts om att folkrörelserna ensamma skall få rätten till kvicklotterier och att det s. k. trisslotteriet därmed överförs till folkrörelserna på lämpligt sätt,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som ovan anförts om rätten att anordna läns- och rikslotterier med penningvinster,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som ovan anförts om länsstyrelserna som tillstånds- och registreringsprövare för lotterier.

Stockholm den 11 april 1988

Alf Svensson (c)